

## **Scénář – Bohumila Valtová**

Zpracovali: Darina Dostálová, Bára Hřebíková, Vojtěch Járka, Tatiana Domash a Ráchel Podrazilová

### **Ráchel:**

Paní Bohumila Valtová se narodila 11. listopadu 1946 ve Velké Bukovině u Děčína. Vyrůstala ale ve vesnici Hradčany poblíž Poděbrad. Její vzpomínky na dětství jsou spojené hlavně s komunismem.

### **Pamětnice: 4:27-5:16/5:30-6:01**

Naši zvláště tatínek byl odpůrcem komunistické strany, nikdy prostě do ní nevstoupil a my jsme vlastně na to dopláceli tím, že nevstoupil ani do JZD. My jsme měli nařídáno dávat státu poměrně dosti litrů mléka a vajíčka. Jinak lidi za to byli trestaní, když to neplnili. Takže takhle nás to postihlo, mě a sestru, no respektive spíš sestru, protože jsme nemohli jít obě studovat mimo zemědělství.

### **Darina:**

Komunismus bohužel i výrazně ovlivnil její studia a životní cestu.

### **Pamětnice: 6:21-7:01**

Já jsem od mala chtěla být lékařka a to v té době nebylo možné. Jednak jsme nebyli ve straně a jednak to bylo takové povolání, dá se říct zprofanované, že se tam dostávali zvláště studenti nebo děti těch komunistů hlavně.

### **Vojtěch:**

Poté se dostala na pedagogickou školu, kde začala její cesta školstvím, která trvala celý její život.

### **Tatiana:**

Pracovala jako vychovatelka v družině, poté učila na prvním stupni a nakonec byla 17 let vychovatelkou v dětském výchovném ústavu.

### **Bára:**

Ale i její působení ve školství bylo ovlivněno komunistickým režimem. Musela například navštěvovat školení pro nestraníky.

### **Pamětnice: 13:30 – 14:12**

My jsme museli prakticky při jakékoli příležitosti dávat za vzor dětem Sovětský svaz. Jako to prostě jiná lajna nebyla, než náš velký vzor a ochránce. My jsme na to museli přistoupit, protože pokud jsme chtěli pracovat. Mysleli jsme si cosi jiného, prostě bylo to takový, takový dvojitý život.

### **Ráchel:**

Přímo před jejíma očima začala ruská okupace roku 1968.

### **Pamětnice: 16:30-17:21**

Já jsem byla v 9. měsíci těhotenství a byla jsem u rodičů právě v těch Hradčanech a v noci nás probudil hrozný rachot a létali letadla a kolem našeho domu jezdily tanky, jeden za druhým, sobě ta měli takový bílý pruh přes sebe a já jsem se tak hrozně bála, že bude válka.

**Bára:**

Paní Valtová pracovala v diagnostickém ústavu a vytvořila vztah k jedné z dívek.

**Pamětnice: 38:13-39:21/39:58-40:28**

Ona dělala hlouposti dál, takže se dostala do pastáku v Počátkách. Psala mi dopisy, který jsem měla dlouho doma, možná ještě mám doma, ty byly plný obrázku a srdíček, miluji vás a mám vás ráda, měla jsem vás poslechnout, bejvalo by to se mnou takhle nedopadlo.

**Vojtěch:**

A toto by paní Bohumila Valtová ráda vzkázala mladým generacím.

**Pamětnice: 56:00-56:53**

Nezapomínejte na ochranu planety a nepodléhejte nějakým snílkům, kteří by vás uvedli do něčeho špatného. Prostě stůjte si sami za svým životem, vlastním slovem.